

Direktoratets herom afgivne Indstilling blev tiltraadt af et Flertal inden for Ulykkesforsikrings-Raadet, og den blev ligeledes fulgt ved Udarbejdelsen af det Lovforslag, som fremsattes af *Socialministeren*, og som, hvad § 1 angaar, blev vedtaget uændret paa Rigsdagen. Under Sagens Behandling i Landstinget fik § 1 ganske vist en Tilføjelse, hvorefter følgende Stykke skulde indføjes efter Skemaet: »Ved kongelig Anordning kan det fastsættes, at Bestemmelserne i nærværende Paragrafs Stk. 3 bringes til Anvendelse paa andre Erhvervssygdomme og paa andre Fag, Industrier og Arbejdsprocesser end de i foranstaaende Skema nævnte, saafremt de paagældende Sygdomme med Rimelighed lader sig henføre til Arbejde i nærmere angivne Fag eller Industrier som Aarsag.« Denne Bestemmelse blev imidlertid taget ud igen i Folketinget som en Indrømmelse til Oppositionspartierne, der herefter kunde gaa med til Loven i dens Helhed.

Til § 1 stilledes i øvrigt i Landstinget af *Venstre* og *Det konservative Folkeparti* et Ændringsforslag, hvorefter Skemaet over Erhvervssygdomme i Loven af 20. Maj 1933 skulde have en Tilføjelse, som stemte overens med Vedtagelserne paa Arbejdskonferencen i Genève i 1934, men som intet indeholdt derudover, idet de to Partier havde Betænkeligheder ved at gaa saa vidt som af *Socialministeren* foreslaaet. Ændringsforslaget blev imidlertid stemt ned.

Angaaende de økonomiske Virkninger af Udvidelsen af Skemaet over Erhvervssygdomme i Overensstemmelse med Direktoratets Indstilling anføres i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det ifølge Sagens Natur ikke er muligt at tilvejebringe tilnærmelsesvis sikre Oplysninger om, i hvilket Omfang de paagældende Erhvervslidelser m. v. forekommer her i Landet, og om i hvor høj Grad de, der forekommer, vil medføre hel eller delvis Invaliditet. I de af Direktoratet for Ulykkesforsikringen og Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet derom afgivne Erklæringer gaar man ud fra, at der ikke vil blive Tale om noget større samlet aarligt Beløb til Dagpenge og Invaliditetserstatning for disse Sygdomme. Hvad navnlig angaar de Udgifter, der vil komme til at paa-hvile Staten som Arbejdsgiver, f. Eks. inden for Statsbanerne eller paa Orlogsværftet, maa det antages, at de vil blive ganske uvæsentlige. Derimod vil de foreslaaede Udvidelser antagelig give forøgede Udgifter til Administration.

§§ 2, 4, 10 og 11 indeholder kun Ændringer, som er Konsekvenser af andre Ændringer i Ulykkesforsikringsloven.

§ 3, der indsattes i Landstinget, uden at Oppositionspartierne stemte for eller imod, giver Ulykkesforsikringslovens § 11, Stk. 3, en ændret Affattelse, hvorved »Vestjysk